

Συνέδριο EBLIDA 2014

Ευδοκία Τανούση

eydokia.tanoysi@gmail.com

Φοιτήτρια

Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Αθήνας

Τμήμα Βιβλιοθηκονομίας και Συστημάτων Πληροφόρησης

Συνέδρια όπως αυτό της EBLIDA μπορούν να γίνουν πολλά, το σημαντικό όμως είναι να κατανοηθεί αυτό που επισημαίνει ο παραπάνω τίτλος. Όταν μιλάμε για τις αλλαγές (changes) που συμβαίνουν στην κοινωνία, στους ανθρώπους, στην τεχνολογία ακόμη και αυτή τη στιγμή δεν μπορούμε να μιλάμε απλά για ένα γεγονός, αλλά για μία διαδικασία (process) που προοδευτικά εξελίσσεται, επηρεάζοντας ποικιλοτρόπως όλους τους παραπάνω τομείς.

We're going through changes...

Αυτό τραγουδούν εδώ και χρόνια οι θρυλικοί Europe και είναι γεγονός. Διανύουμε μία περίοδο κατά την οποία τελούνται μεγάλες και σημαντικές αλλαγές στον τομέα μας. Τελικά, η αλλαγή αυτή θεωρείται πρόβλημα ή ευκαιρία;

Για πολλούς το «πρόβλημα» που αντιμετωπίζουμε ως βιβλιοθηκονόμοι εξαιτίας αυτού του μεταβαλλόμενου σταδίου είναι ότι μένουμε πίσω. Η τεχνολογία εξαπλώνεται και μέρα με την μέρα κερδίζει έδαφος. Είναι όμως αυτή η αλήθεια; Ας πούμε πως είναι απλά ένα μέρος της. Το ζήτημα είναι να συμβαδίσουμε, να πάρουμε ό,τι μπορούμε από τα θετικά της τεχνολογίας και να τα χρησιμοποιήσουμε προς όφελός μας. Επιτέλους βρέθηκε η ευκαιρία (ακόμη κι αν έγινε κάπως απότομα) να ανακαλύψουμε καινούρια πράγματα που μπορούμε να κάνουμε μέσα στις βιβλιοθήκες, με μικρότερα κεφάλαια να επιτύχουμε τα μέγιστα οφέλη.

Shutting my library down? I don't think so!

Κατά τη διάρκεια του συνεδρίου, αλλά και των συνεντεύξεων που ολοκληρώσαμε με τους συνέδρους και τους καλεσμένους ακούσαμε κάποια παραδείγματα βιβλιοθηκονόμων που πασχίζουν να επιβιώσουν σε αυτό το νέο περιβάλλον και να διατηρήσουν ανοιχτές τις βιβλιοθήκες τους. Και υπάρχουν πολλά παραδείγματα, διότι οι βιβλιοθήκες είναι εδώ και έχουν ενεργοποιηθεί.

Ένα αντιπροσωπευτικό παράδειγμα αποτελεί η προσωπική εμπειρία της κ. Erna Winters, μίας από τις ομιλήτριες του τρίτου μέρους του συνεδρίου με τίτλο Chances! Έχοντας να αντιμετωπίσει ένα διευθυντή που αδιαφορεί και θέλει να εξοικονομήσει χρήματα, η κ. Winters κατόρθωσε κατόπιν διαπραγματεύσεων, κάτι το οποίο όλοι πρέπει να μάθουμε να κάνουμε, εάν θέλουμε να επιβιώσουμε εμείς και οι οργανισμοί μας. Πέτυχε να πείσει τον διευθυντή της βιβλιοθήκης να μη την κλείσει. Χωρίς να ξοδέψει παραπάνω λεφτά, υποσχέθηκε πως θα φέρει νέους χρήστες, άρα και χρήματα. Κι έτσι έγινε! Γυναίκες εθελοντικά πηγαίνουν στη βιβλιοθήκη και διαβάζουν παραμύθια στα παιδιά, άτομα από διάφορες εθνότητες μαθαίνουν στους επισκέπτες την κουλτούρα τους. Έτσι, με καθημερινές, έξυπνες και χωρίς κόστος ιδέες αυτή η δημοτική βιβλιοθήκη κατάφερε να μην κλείσει.

Από το παραπάνω παράδειγμα το συμπέρασμα είναι σαφές. Είναι καθήκον μας να εντοπίζουμε νέους τρόπους και χαρακτηριστικά για να μην επιτρέπουμε να κλείσουν κι άλλες βιβλιοθήκες. Μία επίσης έξυπνη ιδέα την οποία εμείς ως φοιτητές και μελλοντικοί επαγγελματίες έχουμε σκοπό να ακολουθήσουμε είναι η διαφήμιση του επαγγέλματος μας μέσα από τα κοινωνικά δίκτυα. Γεγονός που επισημάνθηκε και από την ίδια την κ. Winters: *Είστε νέοι και γνωρίζετε πώς να χειρίζεστε τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Ψάξτε άτομα με ερωτήσεις και απαντήστε τους. Βοηθήστε τους και πείτε τους «Είμαστε βιβλιοθηκονόμοι και αυτό ξέρουμε να κάνουμε. Να βρισκουμε λύσεις»!*

What about libraries Mr. President?

Μία ενέργεια που όλοι οφείλουμε να εισάγουμε στην ατζέντα μας είναι η ανάμειξή μας στα κοινά. Πιο συγκεκριμένα, ο κ. Böttger εύστοχα επισήμανε πως πρέπει να διαμορφώνουμε δική μας εικόνα για την πολιτική και φυσικά να ανοίγουμε τέτοιου είδους συζητήσεις, να ακουγόμαστε, να ζητούμε αυτά που θέλουμε έχοντας πάντα κάτι να προτείνουμε, να διαπραγματευόμαστε, αλλά πάνω απ' όλα να αγαπούμε αυτό που κάνουμε. Γιατί όπως είπε και η κ. Perez – Salmeron *αν αυτό που κάνουμε δεν μας ευχαριστεί, σίγουρα εκεί έξω υπάρχει κάτι που μας περιμένει να μας κάνει ευτυχισμένους.*

Σίγουρα στην προσπάθειά μας να αποδείξουμε στο κοινό ποια είναι η πραγματική αξία των βιβλιοθηκών, θα υπάρξουν προβλήματα, άγχος, συγκρούσεις, αλλά αυτό δεν είναι τόσο τρομακτικό όσο μπορεί να ακούγεται. Εγώ τουλάχιστον, μιλώντας πια σε προσωπικό επίπεδο είμαι ιδιαίτερα αισιόδοξη, αφού μέσα από το Τμήμα Βιβλιοθηκονομίας και Συστημάτων Πληροφόρησης έχω την τύχη να συναναστρέφομαι με άτομα ιδιαίτερα ταλαντούχα, με έξυπνες και φρέσκες ιδέες, που θέλουν, μπορούν και θα υλοποιήσουν ενέργειες για τις βιβλιοθήκες!

Στο τέλος του συνεδρίου, το σίγουρο είναι ότι δεν φύγαμε με απαντήσεις σε τυχόν ερωτήματα, δεν ήταν άλλωστε αυτό το ζητούμενο. Αυτό που έμεινε σε όλους τους φοιτητές που πήραμε μέρος στο συνέδριο της EBLIDA ήταν η επαφή με άτομα προσιτά, ευγενικά, με αγάπη προς τους νέους και την πεποίθηση ότι το έργο τους θα βρει άξιους συνεχιστές. Σίγουρα πρόκειται για μία αξιομνημόνευτη εμπειρία όσο υπερβολικό κι αν ακούγεται, γιατί σε αυτό το συνέδριο γνωρίσαμε ως μελλοντικοί ή αυριανοί βιβλιοθηκονόμοι (?) το περιεχόμενο και την κινητήρια δύναμη των βιβλιοθηκών ανά τον κόσμο και αυτό είναι σίγουρα κάτι που αξίζει!

Μετά από ώριμη σκέψη και πολλές συζητήσεις με τους ομιλητές και καλεσμένους του συνεδρίου, όπου είχαμε και εμείς ως φοιτητές την ευκαιρία να παρευρεθούμε, καταλήξαμε στο εξής. We will survive!